Պարույր Սևակ

Դու ինձ ասում ես՝ դիմացիր

Դու ինձ ասում ես՝ դիմացիր,
Բայց չես ասում՝ կարոտը քո
Ես դեռ ինչքա՞ն պիտի քաշեմ.
Բայց չես ասում, թե սպասման
Այս պահերը անծայրածիր
Դեռ ինձ ինչքա՞ն պիտի մաշեն:
Ու տառապած իմ պապերի
Խոսքն եմ հիշում ես սարսափով.
-Էս նեղություն չուր ե՞րբ, ափո՛,
Չուր ե՞րբ, ասա՛, պիտի քաշել:
-Չուր քառսուն օր:
-Ընդրե ե՞տև:
-Ընդրե ե՞տև... վա՛հ, տնաշե՛ն,
Սորվի՛նք պիտի ընդրե ետև...

Յատուկ Պոէմ